

Potopis tekmovalnega izleta mednarodne družbe v Nimes, Francija

Indoor Archery World Cup 2014-15 Stage 3, World Archery, 23.1. do 25.1. 2015

Pretekli konec tedna, natančneje v četrtek, 22.1.2015 se je Minsova ekipa lokostrelcev z nekaj mednarodnimi gosti odpravila v Nimes, Francijo, na elitno lokostrelsko tekmovanje. Mladi lokostrelci so s spremstvom prevozili dolgo pot, za številčno ekipo je bil en kombi premalo, zato smo se peljali kar z dvema. Pot nas je iz Postojne peljala preko Trsta v Italiji, mimo Monaca pa vse do Nimesa. Imeli smo temo, meglo, snežni metež in sonce. Vožnja nam je vzela skoraj polovico dneva, vendar se nismo obotavljali. Takoj ob prihodu smo opravili registracijo na tekmovanje, nato pa odšli do hotela, ki je bil naš dom do konca tedna – no, dom tak, kot se za najstnike spodobi (beri: tam smo spali in zajtrkovali); večino časa smo namreč preživeli na prizorišču. Le-to v Nimesu obsega tri velike dvorane, v katerih se od jutra do poznega popoldneva odvija to, kar imamo najraje – lokostrelstvo. Pa ne govorim samo o tekmovanju – tam se najdejo ponudniki različnih oprem, vrhunski tekmovalci in amaterji, pa mladež, ki se v to šele uvaja, lepa dekleta in fantje, sodniki, spremljevalci, družina in naključni obiskovalci, ki jih zanima kaj se v njihovem lokalnem okolju dogaja. Ob naši registraciji je bilo vse še javnosti nedostopno, kar pa nas ni ustavilo, da ne bi šli vsaj pogledati. Z namestitvijo v hotel nismo imeli večjih težav, druga zgodba pa so francoske podzemne garaže, kjer nam je zastajal dih. Pa ne zaradi njihove lepote – bile so namreč zelo nizke zato smo ob vhodu sedeli v kombiju vsi, da je bil le-ta kar se da pri tleh. In vendar smo tudi ta del kar hitro osvojili. Sledil je večerni sprehod po mestu – hodili smo skozi veličastno železniško postajo po lepem sprehajališču, ki je vodilo do slavne Nimesove Arene, kjer smo se usedli na razgledno kolo in si mesto – no, mestno temo in luči, pogledali še iz ptičje perspektive. Sledil je počitek, naslednji dan pa uradni trening. Prišli smo zgodaj, ogrevanje smo pričeli že ob 9. uri, ostali pa smo do popoldneva. Ob povratku v hotel nas je pričakala kuharska ekipa z že pripravljenim kosilom. Pohvale tako Milošu kot Ireni, saj za 15 lačnih želodčkov res ni lahko skrbeti. Sledilo je ogledovanje mesta – ponovno smo obiskali razgledno kolo, od koder se je iz višine dobro videlo v Areno, najbolj ohranjeni amfiteater še iz starorimljanskega časa, del ekipe je odpešočil tudi do Jardin de la Fontaine, formalnega parka v katerem smo videli kamnita stopnišča, pod njim pa ekipo upokojevcev, ki so zagrizeno balinali.

Iz hribčka se je lepo videlo celo mesto, z mostičkov pa smo gledali v vodo, po kateri so križarile jate labodov in rac. Prijetno utrujeni smo nato popadali v posteljo, vsak z enako željo – naslenji dan dati vse od sebe. V soboto se je pričel kvalifikacijski del tekmovanja. Naša mednarodna družba se je dobro držala: Dragan Brzaković iz Strelčarskega kluba Pančevo je pristreljal 535 točk in zaključil na 146. mestu med 247 tekmovalci v članski kategoriji, Čarna Brzaković, prav tako iz SK Pančevo je ustrelila 483 točk in s tem osvojila 45. mesto, Katarina Černič, Lokostrelski klub Mins Postojna je ustrelila 493 točk in s tem osvojila 43 mesto, Nala Jurca, prav tako iz Minsa je ustrelila 408 točk, s čimer se je uvrstila na 52. mesto, Iva Rusjan, Lokostrelski klub Jevnica pa je nastrelala 512 točk ter se uvrstila na 34 mesto; vsa dekleta so svoje uvrstitve dosegle med 59 tekmovalkami v kategoriji žensk pod 21 let, Jure Marc je nastrelil rezultat 540 točk in se zavihtel na 69. Mesto od 116 tekmovalcev v kategoriji moških pod 21 let, Matic Jager pa je ustrelil 514 točk in se zavihtel na odlično 13. mesto med 24 tekmovalci v kategoriji moških pod 15 let. Iz kvalifikacij se je prvič prebil v eliminacijski del tekmovanja, kjer je zmagal v prvem dvoboju proti francozu Firminu Guillaume, v drugem pa izgubil proti Paumieru Loanu; osvojeno mesto pa mu je prineslo nagrado – bergerjev gumb, nepogrešljivi kos opreme ukrivljenega loka, ki ob strelu puščico odmakne od ročaja loka, zato da jo uravna in umiri. Z gotovostjo lahko trdimo, da je imel najštevilčnejšo (in najglasnejšo) podporo, saj smo za njim navijali vsi. Tekmovanju je sledil povratek v hotel, kosilo in popoldansko – večerno druženje v apartmaju za 4 osebe bi, če ne bi imeli oken in balkonskih vrat, zmanjkalo kisika, saj smo večer preživeli skupaj. V nedeljo se je odvilo novo tekmovanje, kjer so se sestavile skupine tekmovalcev po drugem ključu, po dveh serijah ogrevanja so sledile 4 serije po 3 puščice, zmagovalci v posameznih skupinah pa so prejeli različne nagrade. V nedeljo kosila ni bilo, so bili le sendviči, a vendar je bilo vredno – ogledali smo si še serijo streljanja final, kjer je strelal tudi slovenski tekmovalec, Gašper Štrajhar iz Kamnika, nato pa smo se odpeljali proti domu. Vsekakor se gre za varno pot domov zahvaliti vsem štirim voznikom – fantje, bili ste super! V Postojno smo se za las vrnili še v nedeljo, ki se je počasi prevešala ponedeljek. Tisti ponedeljek, ki je v Sloveniji že delovni dan...